

Det er ikke tilfredsstillende, således som det jævnlig kan forekomme, at tilsynsmyndigheden ved fisk, der afsendes, åbner forskellige kasser og roder rundt i disse for at undersøge indholdet og derefter atter lukker kassen til og sømmer den. Der er herefter ingen sikkerhed for, at der vedblivende ligger et lag is ovenpå fisken i den pågældende kasse, og det kan risikeres, at den kommer til bestemmelsesstedet i mindre god tilstand. — På tilsvarende måde bør modtageren af en vare have lejlighed til at være tilstede, hvis den modtagne vare åbnes af tilsynsmyndigheden for, af hensyn til sin reklamerationsret, at være med til at konstatere, hvorledes den modtagne vare er beskaffen ved åbningen efter modtagelsen.

Bestemmelsen om, at tilsynsmyndigheden kan kræve virksomhedens bøger forelagt i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse, bør helt udgå, og bestemmelsen ændres til, at tilsynsmyndigheden skal have alle tilgængelige oplysninger om varens indkøb, forsendelse, opbevaring og behandling meddelt i det omfang, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

Bestemmelsen i sidste punktum i slutningen af § 42, stk. 2, om at virksomhedens indehaver, hans stedfortræder samt personalet iøvrigt er pligtige at være tilsynet behjælpelig ved udøvelsen af tilsynet, herunder ved udtagning af prøver, gennemsyn af regnskaber og lignende, må helt udgå. Det er ganske utilstedeligt, at en hvilken som helst indenfor fiskerikontrollen beskæftiget person skal kunne gå ind på en hvilken som helst virksomhed og udstede ordre til en hvilken som helst person af personalet. Alle sådanne ønsker må fremsættes til virksomhedens indehaver eller dennes stedfortræder, der ved kontrolørens henvendelse på kontoret i anledning af udøvelsen af tilsyn, må ledsage kontroløren. Det pågældende punktum kan f. eks. formuleres således:

„Virksomhedens indehaver eller dennes stedfortræder er pligtig til efter tilsynets derom fremsatte anmodning selv eller gennem virksomhedens personale i rimeligt omfang at være tilsynet behjælpelig ved dennes udøvelse af sin gerning.“

§ 42, sidste stk., om at fiskeriministeren udfærdiger nærmere bestemmelser for de tilsynsførende myndigheder bør helt udgå, idet de fornødne regler optages i loven. Skulle det anses for nødvendigt, at visse detaljregler alligevel skal udfærdiges af fiskeriministeren, bør dette i hvert fald kun kunne ske i samarbejde med erhvervets hovedorganisationer.

ad § 43, stk. 3. Bestyrelsen for fladfiskfiletforeningen kan stort set tiltræde de af Esbjerg eksportørforening fremsatte betragtninger om, at eksportørerne ønsker at være i stand til at sortere og emballere varen efter de enkelte kunders ønske og behov. På den anden side må vi dog erkende, at en vis ensartethed i sortering og pakning kan byde på væsentlige fordele. — Derimod må vi protestere mod, at ministeren får myndighed til at påbyde anvendelse af et fællesmærke, formentlig med den tanke, at dette skulle have en lignende funktion som lurmærket for dansk smør. De enkelte virksomheder er stærkt interesseret i at bevare adgangen til at oparbejde et godt renommé for netop denne virksomheds kvalitet. Man ønsker ikke dette initiativ afsvækket ved, at det iøjnefaldende mærke på emballagen skal være et fælles nationalitetsmærke, som får forbrugerne til at betragte samtlige varer med dette mærke som en ensartet vare. Bestemmelsen om fællesmærket bør helt udgå og ses ikke at tjene noget rimeligt formål.

Som allerede påpeget i de indledende bemærkninger, afhænger den tilstand, hvori en eksportvare kommer frem til forbrugerne, ikke alene af den behandling, den får her i landet, men i lige så høj grad af den behandling, varen udsættes for i modtagerlandet. Man har f. eks. fornylig set, at en fin førstekvalitetsvare i fersk fisk, som kom frem til Grimsby, derfra blev sendt rundt til forskellige fiskemarkeder i de store engelske byer uden at kunne finde rimelig afsætning og derefter indtil 8 dage senere atter havnede i Grimsby. Det vil kunne være direkte skadeligt for danske interesser, om en sådan vare er forsynet med et fællesmærke, som man ønsker at få betragtet som en garanti for varens kvalitet. — På grund af fiskens letfordærvelighed er en analogisering med erfaringerne fra eksporten af landbrugsprodukter udelukket.

Dette forhold medfører tillige, at man kun i begrænset omfang for fersk fisk og til dels også for frosne varer kan tale om førstekvalitet som et eentydigt begreb, idet kvalitetsplacering af varer stedse må ses i relation til, hvilke øvrige varer der er tilgængelige for det pågældende marked. Dette illustreres gennem følgende eksempel, som forelå fornylig: Som følge af dårligt vejr i nogle dage over Atlanterhavet og deraf følgende dårligt fiskeri blev det franske marked underforsynet, og der blev pludselig behov for tilførsel af frossen makrel, hvoraf der var betydelige kvanta oplagret i danske kølehuse. På grund af det